

Your World First

C/M/S

Law.Tax

CO PŘINÁŠÍ ROK 2014

Legislativní změny v České republice

Leden 2014

Obsah

Strana 4

LEGISLATIVNÍ VÝVOJ A TRENDY

Strana 14

SEKTOR SPOTŘEBNÍHO ZBOŽÍ

Strana 18

ENERGETIKA

Strana 20

FINANČNÍ INSTITUCE

Strana 24

HOTELNICTVÍ A SLUŽBY

Strana 26

FARMACEUTICKÝ PRŮMYSL

Strana 28

NEMOVITOSTI A VÝSTAVBA

Strana 30

TECHNOLOGIE, MÉDIA A
TELEKOMUNIKACE

Vítejte

CO PŘINÁŠÍ ROK 2014

Helen Rodwell
Managing Partner, Prague
Head of CEE Corporate/M&A
T +420 2 96798 818
E helen.rodwell@cms-cmck.com

Jsem ráda, že i letos Vám jménem advokátní kanceláře CMS v Praze mohu představit naši každoroční publikaci *The Issues* neboli *Co přináší rok 2014*. Již tradičně Vás provedeme nejdůležitějšími změnami v české legislativě, které nás v tomto roce čekají a které by neměly uniknout Vaší pozornosti. Rádi bychom Vás dále upozornili na vybraná témata relevantní pro **sektor spotřebního zboží, energetiku, finanční sektor, hotelnictví a služby, farmaceutický průmysl, oblast nemovitostí a výstavby a sektor technologií, médií a telekomunikací.**

V minulém roce se společnosti připravovaly na změny v české legislativě, které vstoupily v účinnost s příchodem roku 2014. Nový občanský zákoník, Zákon o obchodních korporacích a Zákon o mezinárodním právu soukromém společně představují nejrozsáhlejší změnu v českém právním systému za poslední dvě desetiletí a přináší důležité změny i pro Vaši společnost. Změny se projeví ve větší podnikatelské svobodě, ale i ve větší osobní odpovědnosti manažerů. Obecně se také posílí pozice spotřebitelů a slabší strany ve smluvních vztazích. Další změny lze, mimo jiné, očekávat i v insolvenčním a pracovním právu, veřejných rejstřících a regulaci trhu EU s dopadem na činnost společností v České republice.

Není tedy překvapením, že se v našich člancích věnujeme problematice těchto změn, které budou během roku 2014 zaměstnávat nejen advokátní kanceláře, ale i podnikové právníky.

Závěrem mi i jménem celého týmu CMS dovoluji popřát Vám hodně úspěchů v roce 2014. Věřím, že publikaci *Co přináší rok 2014* shledáte zajímavou.

Helen Rodwell
Managing Partner, CMS Prague

LEGISLATIVNÍ VÝVOJ A TRENDY

Mírný optimismus ve vývoji M&A v České republice

Helen Rodwell

Managing Partner, Prague

Head of CEE Corporate/M&A

T +420 2 96798 818

E helen.rodwell@cms-cmck.com

Od léta roku 2013 byly na českém trhu fúzí a akvizic (M&A) postupně zaznamenávány mírně optimističtější prognózy týkající se budoucího vývoje. V prvních dvou čtvrtletích byla nálada na trhu fúzí a akvizic podobná jako v předchozím roce – vyjednávání o transakcích probíhalo sice poměrně dost, avšak s potížemi sjednat cenu či se domluvit na převzetí rizik vyplývajících z due diligence realizované víceméně konzervativně naladěnou kupující stranou. Období letních měsíců však pro transakční trh přineslo nové impulsy a bylo předjednáno několik nových transakcí, které byly zrealizovány ještě do konce roku 2013. A tak je na místě otázka: „*Je to nejhorsí už za námi?*“

Situace byla podobná i na jiných trzích. Česká republika je spolu s Polskem, co do množství a hodnoty transakcí, nejméně aktivní zemí ve střední a východní Evropě. Tato skutečnost je nepochybně podpořena úzkými vazbami na německý trh jakož i dobrou reputací; český trh je obecně považován za trh s dobrou návratností investic v dobře regulovaném a relativně stabilním prostředí.

Domácí investice

V minulém roce českým novinovým titulům dominovaly dvě významné transakce - každá v hodnotě přes 1 miliardu EUR. Jednalo se o prodej O2 v České republice investiční skupině PPF Petra Kellnera a prodej provozovatele českých páteřních plynovodů, Net4Gas, společností RWE konsorciu společností Allianz a Borealis. Investiční skupiny jako Penta, PPF, EPH, skupina Agrofert či KKCG i nadále silně ovlivňují domácí trh a rovněž se ve zvýšené míře zajímají o investice v zemích střední a východní Evropy, v Rakousku a Německu. V uplynulém roce jsme rovněž mohli pozorovat stálý příliv domácích transakcí malých a středních podniků, a to zejména v sektorech energetiky a technologií, médií a telekomunikací.

Zahraniční investice

Přestože se řada zahraničních investorů rozhodla svůj majetek v České republice prodat – např. španělská firma FCC, švýcarská společnost Alpiq či německá společnost EON – viděli jsme i nové zahraniční investice do těžkého průmyslu a infrastruktury (Borealis/Allianz, Mitsui) a také v sektoru spotřebního zboží (Amazon).

V regionu střední a východní Evropy jsme viděli i zvýšený zájem investorů ze zemí BRIC jako jsou Čína a Rusko. V České republice se tento trend zatím v konkrétních investicích výrazněji neprojevil (výjimkou byla akvizice Volksbank bankou Sberbank). Výhled pro rok 2014 nicméně předznamenává, že se zájem těchto investorů bude zvyšovat a je tedy pravděpodobné, že se v budoucnu na českém trhu vyprofiluje nový typ zahraničního investora.

Japonsko je již po mnoho let investičně aktivní právě v regionu střední a východní Evropy a nadále tento region a celkově Evropu vnímá jako atraktivní místo pro investiční příležitosti – např. v červnu 2013 nabyla

společnost Mitsui 49% podíl v české vodárenské společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava (SmVaK).

Fúze a akvizice - tržní standardy

Mírně optimističtější prognózy na trhu fúzí a akvizic podporují i nedávno realizované studie CMS European M&A Outlook a CMS M&A Study. Mezi nejdůležitější zjištění těchto studií patří:

- České tržní standardy týkající se odpovědnosti prodávajícího se postupně přiblížily na úroveň západoevropských standardů. Tato skutečnost je odrazem proměny českého trhu z rozvíjejícího se na trh rozvinutý;
- Zahraniční kupující se stále snaží vyjednat doložku o „podstatné změně okolností“ („MAC“ klauzule) a požadují, aby byly spory řešeny v rozhodčím řízení mimo Českou republiku;
- Pojištění záruky a odpovědnosti za škodu („warranty and indemnity insurance“) se stalo pro kupující a prodávající spolehlivým a dostupným nástrojem, který je pravidelně využíván k překlenutí případné mezery v záručním krytí při M&A transakcích;

- Právní audity (due diligence) zůstávají zdlouhavé a kupující vyžadují zpřístupňování podrobnějších informací. Citlivé informace jsou častěji zpřístupňovány prostřednictvím tzv. „red data room“ s omezenými přístupovými právy;
- Fondy soukromého kapitálu („private equity“) nadále silně ovlivňují výsledek prodeje a mechanismy stanovení cen při M&A transakcích. V regionu střední a východní Evropy lze očekávat zvýšený zájem ze strany velkých amerických private equity fondů v některých sektorech, jako jsou technologie, média a telekomunikace a v sektoru nemovitostí.

První čtvrtletí roku 2014 teprve ukáže, kolik z dříve předjednaných transakcí se skutečně podaří zrealizovat a zda byl narůstající optimismus investorů skutečně oprávněný.

Obchodní rejstřík - co by nemělo uniknout vaší pozornosti

Ivana Fára

Senior Associate, Corporate/M&A

Head of TMT

T +420 2 96798 841

E ivana.fara@cms-cmck.com

Rekodifikace soukromého práva přinesla nový samostatný zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob („**rejstříkový zákon**“). Tento nový zákon obsahuje i samostatný díl upravující podrobnosti obchodního rejstříku. Vedle nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích se jedná o další předpis, kterému je zapotřebí věnovat nemalou pozornost. Rejstříkový zákon s sebou přináší nová pravidla i pro vaši společnost a stanoví sankce při neplnění povinností a porušení zákona.

Změny obecně

Zákon obsahuje obecnou úpravu společnou všem typům veřejných rejstřiků a zároveň zvláštní pravidla specifická pro konkrétní typ veřejného rejstříku. Veřejným rejstřikem podle rejstříkového zákona není jen obchodní rejstřík, ale také spolkový rejstřík, nadační rejstřík, rejstřík ústavů, rejstřík společenství vlastníků jednotek a rejstřík obecně prospěšných společností.

Dále je nutné zdůraznit, že pod rejstříkové soudy nyní spadají i spolky, které byly dosud evidovány ministerstvem vnitra. Nově se v agendě rejstříkových soudů objevují i rejstřiky ústavů. Ústav se jako zcela nová forma právnické osoby objevila od začátku roku v novém občanském zákoníku.

Jaké přináší rejstříkový zákon novinky?

— Velice významnou novinkou je možnost nechat provést zápis do rejstříku prostřednictvím notáře. Zápis do veřejného rejstříku provede notář, který sepsal zápis, který je podkladem pro registraci. Vzhledem k tomu, že návrhy na zápis do rejstříku bude možné podat pouze na formuláři, navrhovatelé ušetří čas strávený vyplňováním takových formulářů.

- Zápisy skutečností o spolcích jsou nově prováděny rejstříkovými soudy, nikoli ministerstvem vnitra, jak tomu bylo doposud.
- Rejstříkový zákon výslovně prohlašuje neplnění povinností statutárních orgánů ve vztahu k veřejnému rejstříku za porušení péče řádného hospodáře, a to v případech kdy nejsou takové povinnosti plněny opakovaně nebo může-li takové neplnění mít závažné důsledky pro třetí osoby a je na tom právní zájem. Rejstříkový soud může dokonce i bez návrhu zahájit řízení o zrušení zapsané osoby s likvidací, a to po předchozím upozornění a poskytnutí přiměřené lhůty k odstranění nedostatků.
- Rejstříkový soud sdělí osobě, která má na tom právní zájem, informaci, zda je proti právnické osobě vedeno trestní stíhání podle zákona o odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.
- Zákon výslovně stanovuje, že návrh na zápis podávaný prostřednictvím datové schránky nemusí být elektronicky podepsán.
- Zákon nově upravuje dokumenty, které se budou povinně ukládat do sbírky listin veřejného rejstříku. Nově se do sbírky listin nebudou ukládat například smlouvy o převodu podílu ve společnostech s

ručením omezeným, což v minulosti mohlo některým společnostem činit problém zejména z důvodu odtajnění kupní ceny při transakcích.

- Rejstříkový zákon rozšiřuje případy, kdy soud provede přímý zápis bez vydání povolení zápisu. Odpadne tedy zdoluhavé doručování a vzdávání se práva na podání odvolání.

Zpřísněné sankce při neplnění povinností

Rejstříkový zákon zpřísnuje subjektům sankce za neplnění povinností a za porušení zákona. Konkrétně mj.:

- Zapsané osobě může být uložena pořádková pokuta do výše 100,000 Kč, a to v případě, že neuposlechla výzvy rejstříkového soudu o sdělení skutečností či předložení listin potřebných k rozhodnutí v řízení zahájeném bez návrhu, či o předložení listin, které mají být založeny do sbírky listin.
- Soud je oprávněn uložit sankci až do výše 100 tisíc Kč, pokud osoba zapsaná ve veřejném rejstříku neplní povinnost průběžného uveřejňování povinných skutečností na svých obchodních listinách nebo internetových stránkách. Připomínáme, že internetové stránky zřizují povinně akciové společnosti.
- Zapsané osoby mají povinnost přizpůsobit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona (tj. do 1. července 2014) zapsaný stav stavu požadovanému tímto zákonem; výjimkou jsou spolky, které mají povinnost přizpůsobení do 3 let (tj. do 1. ledna 2017). V případě porušení povinnosti lze v nejzazším případě zapsanou osobu zrušit.

Nově povinné zápisy do veřejných rejstříků

- Vzhledem k tomu, že nově může být až na výjimky členem statutárního orgánu právnická osoba, bude se nově zapisovat identifikace osoby, která ji při výkonu funkce zastupuje.
- U prokuristy se bude zapisovat i údaj, že se prokura vztahuje na určitou pobočku nebo závod, a informace, zda je oprávněn zcizit nebo zatížit nemovitou věc.
- Údaj o tom, zda se obchodní korporace podřídila zákonu o obchodních korporacích jako celku.
- Údaj o pozastavení výkonu funkce člena orgánu nebo prokuristy.
- Jelikož společnost s ručením omezeným bude moci vydat více druhů podílů, bude se v takovém případě zapisovat i druh podílu společníka a popis práv a povinností s ním spojených.
- Vydá-li akciová společnost více druhů akcií, bude se zapisovat popis práv a povinností s nimi jednotlivými druhy akcií spojených i u akciové společnosti.

Změny insolvenčního zákona - posílení práv věřitelů

Pavla Křečková
Head of Financial Institutions &
Services
T +420 2 96798 877
E pavla.kreckova@cms-cmck.com

Lucie Hallóová
Associate,
Corporate/M&A
T +420 2 96798 809
E lucie.halloova@cms-cmck.com

Dne 1. ledna 2014 vstoupila v účinnost novela (dále jen „**Novela**“) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Zákon**“). Novela byla vypracována na základě analýzy nedostatků vyplývajících z aplikace Zákona v praxi, které byly zjištěny od doby, kdy Zákon v roce 2008 nabyl účinnosti. Novela dále reflektuje relevantní ustanovení nového občanského zákoníku, zákona o obchodních korporacích a navazující nové legislativy. Hlavními cíli Novely je zlepšit kvalitu a standardy českého insolvenčního práva, zkrátit dobu trvání insolvenčních řízení, zvýšit transparentnost těchto řízení a posílit práva věřitelů.

Transparentní jmenování insolvenčních správců

Transparentnost a předvídatelnost insolvenčního práva je pro podnikatele a investory jedním z klíčových faktorů, které ovlivňují jejich rozhodování o tom, zda mají investovat v zahraničí či nikoli.

Před tím, než Novela vstoupila v účinnost, Zákon nenabízel českým soudům jasná pravidla týkající se výběru insolvenčního správce pro konkrétní řízení. V důsledku toho si každý soud zvolil vlastní postup, což mohlo vzbuzovat obavy, zda je jmenování insolvenčních správců spravedlivé.

Od 1. ledna 2014 vedou okresní a krajské soudy seznamy insolvenčních správců, podle kterých jsou správci na jednotlivé případy přidělováni dle principu rotace. Cílem je zajistit rovnoměrnou distribuci insolvenčních věcí mezi insolvenční správce a větší transparentnost procesu výběru insolvenčního správce.

Přednost insolvenčního zákona před vymáháním pohledávek v řízení o výkonu rozhodnutí

Pravidla insolvenčního řízení i vymáhání pohledávek v řízení o výkonu rozhodnutí mají za cíl uspokojit zájmy věřitelů. Rozdíl spočívá v tom, že v insolvenčním řízení jde o hromadné uspokojení pohledávek věřitelů a o poměrné uspokojení všech věřitelů (tzv. princip *in pari passu*), zatímco v řízení o výkonu rozhodnutí jde o uspokojení jednotlivých pohledávek samostatně.

Předtím, než Novela vstoupila v účinnost, nebylo zcela zřejmé, které z výše uvedených řízení má přednost. Zatímco Zákon připouštěl, aby soud nařídil výkon rozhodnutí, nebylo již takové rozhodnutí možné vykonat v průběhu insolvenčního řízení, ve kterém se řešily ty samé pohledávky.

Novela nyní zpřehledňuje tuto situaci a snaží se o poskytnutí větší ochrany věřitelů v insolvenčním řízení. Potvrzuje, že pokud již probíhá insolvenční řízení a soud prohlásí úpadek, nelze v souvislosti s takovým majetkem dlužníka nařídít nebo provést výkon soudního rozhodnutí. Insolvenční řízení má tak přednost před řízením o výkonu rozhodnutí.

Účast věřitelů v řízení

Věřitelé mají právo zapojit se do insolvenčního řízení prostřednictvím své účasti ve věřitelských orgánech. Z praxe však vyplývá, že zejména v těch insolvenčních řízeních, ve kterých mají věřitelé jen nízké šance na uspokojení svých pohledávek, nemají věřitelé příliš velký zájem se řízení aktivně účastnit. Tento nezájem brzdí efektivní postup v řízení.

Novela upravuje pravidla pro jmenování členů výboru věřitelů a rozšiřuje okruh případů, kdy mohou být pravomoci výboru věřitelů vykonávány insolvenčním soudem. Cílem je umožnit insolvenčním soudům pokračovat v řízení i v případech, kdy věřitelé neprojevují zájem se řízení aktivně účastnit. Novela dále připouští, že jmenování výboru není nutné, pokud je o úpadku dlužníka rozhodnuto v rámci nepatrného konkursu nebo oddlužení.

Reorganizace

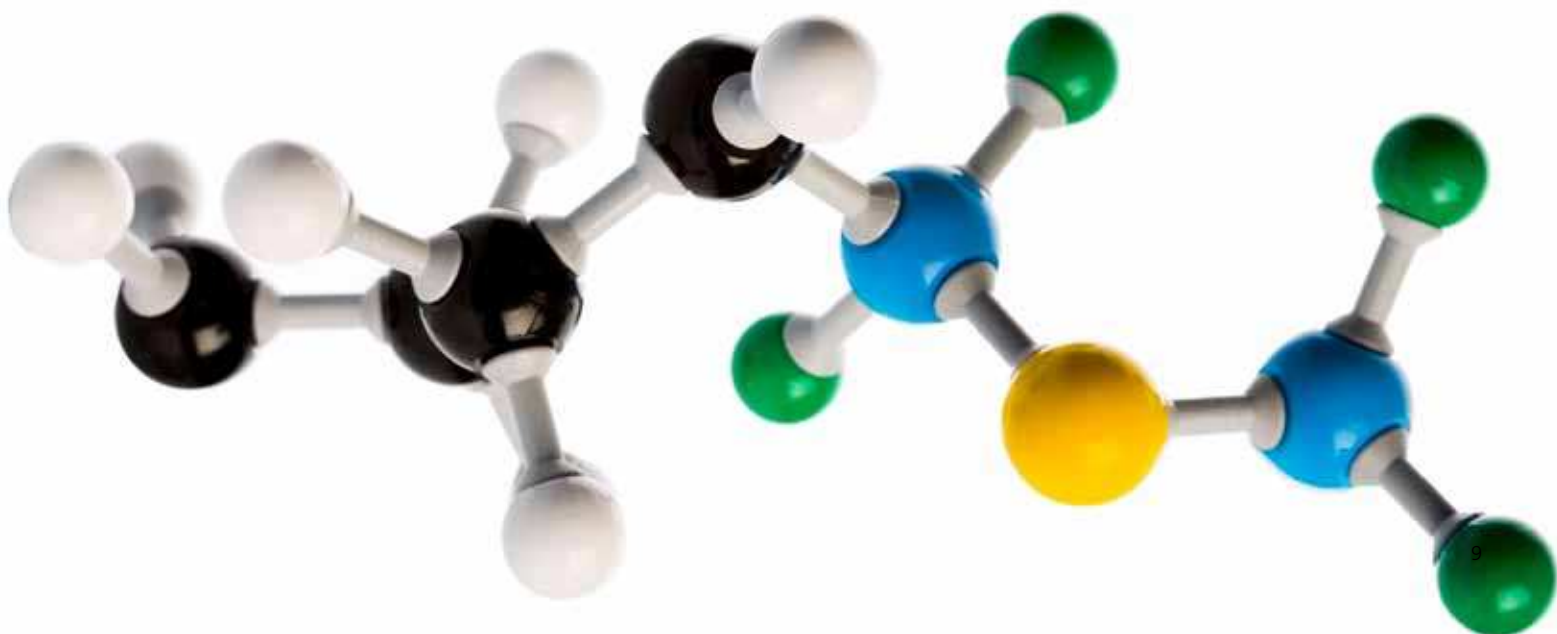
Cílem reorganizace je stabilizace a obnova podnikání dlužníka při splnění určitých podmínek. Ačkoli se reorganizace může jevit jako výhodnější řešení než konkurs, který vede k ukončení podnikání dlužníka, analýza trhu ukázala, že reorganizace jako způsob řešení úpadku je v praxi využívána jen zřídka.

Novelou se zredukovaly podmínky, které musejí dlužníci splnit, aby mohli o reorganizaci požádat. Jedná se o tyto podmínky:

- podnik musí mít čistý roční obrát ve výši přesahující 50,000,000 Kč; nebo
- podnik musí mít alespoň 50 zaměstnanců; nebo
- reorganizační plán schválí alespoň polovina zajištěných věřitelů a polovina nezajištěných věřitelů.

Vliv zákona o obchodních korporacích

Další změnu insolvenčního práva od 1. ledna 2014 zavedl nový zákon o obchodních korporacích, který dal insolvenčním soudům pravomoc zakázat jednatelům společností, které jsou v úpadku, aby vykonávali funkci člena statutárního orgánu (či jiného obdobného orgánu) jakékoli společnosti, a to po dobu až 3 let. Tato pravomoc se vztahuje i na všechny bývalé členy statutárního orgánu společnosti, pokud je pravděpodobné, že jednali způsobem, který mohl přispět k úpadku společnosti. Takové osoby mohou být z funkce odvolány z moci úřední, tzn. bez nutnosti podávat formální návrh, případně na základě návrhu podaného společností, insolvenčním správcem, věřitelem nebo jinou osobou, která má na dané záležitosti důležitý zájem.

Větší flexibilita pro akciové společnosti

Patrik Przyhoda
Head of Corporate/M&A
T +420 2 96798 858
E patrik.przyhoda@cms-cmck.com

Magda Němcová
Junior Associate,
Corporate/M&A
T +420 2 96798 837
E magda.nemcova@cms-cmck.com

1. leden 2014 byl významným milníkem z hlediska změn občanského a obchodního práva v České republice. Nový zákon o obchodních korporacích (dále „ZOK“) přináší pro akciové společnosti řadu změn umožňující větší transakční flexibilitu a ochranu podnikání.

Akciové společnosti v roce 2014

Hlavní charakteristické znaky akciové společnosti nebyly s účinností ZOK dotčeny a zůstanou totožné i v roce 2014. To mimo jiné znamená, že akcionáři i nadále nebudou osobně odpovědní za závazky společnosti, základní kapitál akciové společnosti zůstává ve výši 2,000,000 Kč a valná hromada akcionářů je i nadále nejvyšším orgánem společnosti.

Výše uvedená základní pravidla budou pro akciové společnosti zachována i nadále, a to bez ohledu na skutečnost, zda byla akciová společnost založena před nebo po 1. lednu 2014.

Je důležité zmínit, že od 1. ledna 2014 se může již založená akciová společnost rozhodnout, zda se zcela podřídí ZOK či nikoliv. Pokud se akciová společnost rozhodne plně se podřídít nové úpravě, budou se na její existenci a činnost aplikovat pouze pravidla obsažená v ZOK.

Pokud se akciová společnost rozhodne nepodřídít se ZOK, budou se na ni vztahovat jak ustanovení ZOK, tak i ustanovení obchodního zákoníku (za předpokladu, že jeho kogentní ustanovení nebudou v rozporu s ustanovením v ZOK).

Jaké jsou tři nejvýznamnější změny týkající se akciových společností od 1. ledna 2014?

1. Akcie na majitele v listinné podobě

Od 1. ledna 2014 již akciové společnosti nebudou mít možnost vydávat listinné akcie na majitele. Akcie na majitele byly obecně označovány jako „anonymní akcie“ z toho důvodu, že akcionáři nemuseli být registrováni v obchodním rejstříku. V mnoha případech vedla tato skutečnost k tomu, že akcionářské struktury akciových společností nebyly transparentní.

Podle nového zákona o transparentnosti akciových společností, který vstoupil v platnost 1. ledna 2014, by měly akciové společnosti s listinnými akciemi na majitele změnit své akcie na (i) akcie na jméno, (ii) akcie na majitele v imobilizované podobě či (iii) zaknihované akcie.

Nejjednodušším a nejméně nákladným způsobem je změna akcií na majitele na **akcie na jméno**. Představenstvo akciové společnosti v takovém případě vyzve akcionáře společnosti, aby vrátili své stávající akcie na majitele a zároveň je vymění za nové akcie na jméno. Akcionáři držící nové akcie na jméno budou zapsáni v seznamu akcionářů, který společnost vede.

Akcie na majitele v listinné podobě musí být změněny do 30. června 2014. Pokud k takové změně v daném termínu nedojde, práva akcionářů vlastnicích akcie na majitele budou suspendována.

2. Monistická a dualistická struktura akciové společnosti

Akciové společnosti, které se rozhodly plně se podřídit po 1. lednu 2014 ZOK, budou disponovat větší flexibilitou v rámci obchodního vedení společnosti. Jako příklad lze uvést možnost akciové společnosti zvolit si svůj vnitřní systém; společnost si může vybrat buď monistický (jednoúrovňový) nebo dualistický (dvoúrovňový) systém vnitřního uspořádání společnosti.

Obchodní zákoník jednoúrovňovou strukturu neznal a proto akciová společnost, která se rozhodne ZOK se plně nepodřídit, může mít pouze dualistickou strukturu.

Za účinnosti obchodního zákoníku, tj. do 31. prosince 2013, měla akciová společnost povinnost mít jak představenstvo, tak i dozorčí radu. ZOK nyní umožňuje akciové společnosti, aby si zvolila, zda bude mít oba orgány (dualistická struktura) nebo namísto toho pouze správní radu a statutárního ředitele (monistická struktura). Statutární ředitel může být (a v praxi také často bude) také členem správní rady. Bez ohledu na zvolenou strukturu řízení, i nadále bude valná hromada nejvyšším orgánem společnosti.

V monistickém modelu odpovídá správní rada za hlavní strategii společnosti. Správní rada může mít jediného člena. Správní rada dále jmenuje statutárního ředitele, který bude odpovědný za vedení společnosti. To znamená, že tento jediný člen akciové společnosti může vykonávat obchodní vedení společnosti.

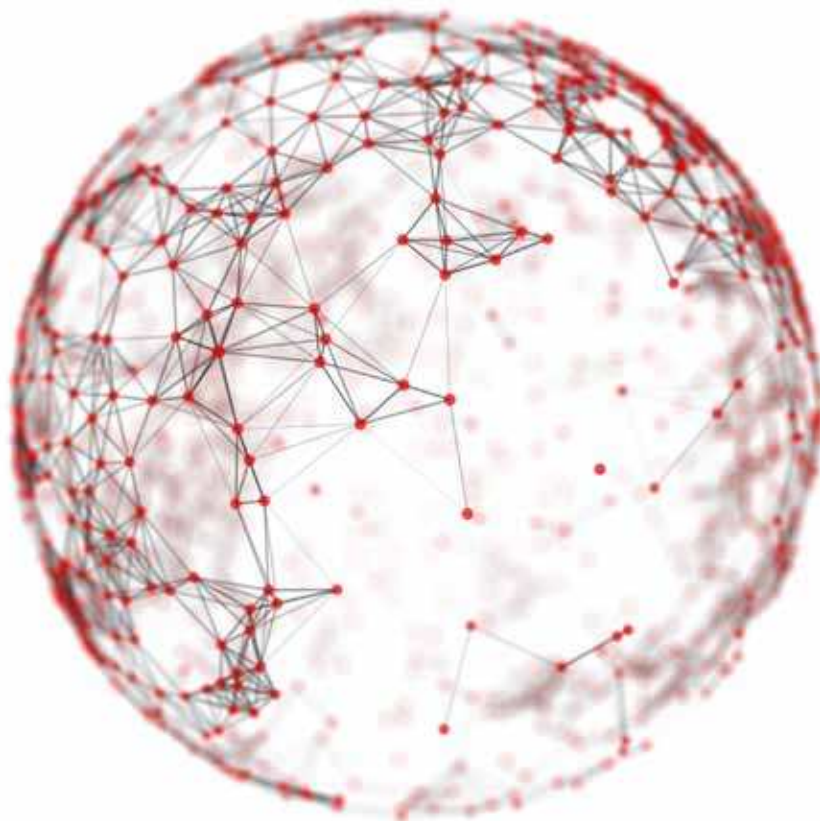
V dualistickém modelu musí být vedením společnosti pověřeni alespoň dva členové; jeden jako člen představenstva a jeden jako člen dozorčí rady. Tyto role nelze slučovat.

3. Větší transakční flexibilita

Podle obchodního zákoníku musela povinně akciová společnost, která nabývala nebo převáděla majetek od spřízněné osoby (zakladatele, akcionáře nebo jiného člena stejné skupiny), mít takový majetek oceněný znalcem jmenovaným soudem. Pokud se taková transakce uskutečnila v období do 3 let od založení společnosti, vyžadoval se také souhlas valné hromady.

ZOK přinesl akciovým společnostem větší transakční flexibilitu. V praxi to znamená, že pokud akciová společnost nabude majetek od svého zakladatele nebo akcionáře do 2 let od svého založení, musí být hodnota nabytého majetku oceněna znaleckým posudkem a schválena valnou hromadou. Znalec pro ocenění převáděného majetku nemusí být jmenován soudem. Požadavek na ocenění majetku se nebude vztahovat na situace, kdy společnost prodává majetek svým zakladatelům nebo akcionáři. V této fázi není zcela jasné, zda se tento flexibilnější přístup uplatní také na společnosti, které se rozhodly nepodřídit se ZOK.

Výše uvedený přehled zahrnuje jen některé z nejdůležitějších změn, které ZOK pro akciové společnosti přináší. V důsledku zvýšené obchodní svobody není překvapující, že většina společností má tendenci podřídit se ZOK.

Novinky z oblasti pracovního práva

Tomáš Matějovský
Head of Commercial,
Regulatory & Disputes
T +420 2 96798 852
E tomas.matejovsky@cms-cmck.com

Jakub Tomšej
Junior Associate,
Commercial Regulatory & Disputes
T +420 2 96798 808
E jakub.tomsej@cms-cmck.com

Vzhledem k velké pozornosti, která je věnována novému občanskému zákoníku a změnám, které s sebou tato nová právní úprava přinese, byla oblast pracovního práva poněkud opomíjena. Za poslední rok přesto došlo k několika významným změnám, které budou aktuální i v roce 2014. Níže naleznete přehled těch nejzajímavějších z nich.

Únor 2013 – Soud rozhodl o započtení nároků z pracovněprávních vztahů

Nejvyšší soud rozhodl, že zaměstnavatel může jednostranně srazit ze mzdy zaměstnance jakýkoli dluh, který má zaměstnanec vůči svému zaměstnavateli. Zaměstnavatel je oprávněn tak učinit, aniž by se zaměstnancem musel uzavírat dohodu o srážkách ze mzdy.

Soud zároveň poukázal na to, že zaměstnanec by měl vždy mít nárok alespoň na částku ve výši nezabavitelného minima stanoveného v rámci soudního exekučního řízení.

Před vydáním rozhodnutí Nejvyššího soudu nebylo jednoznačné, zda jsou zaměstnavatelé oprávněni započíst své nároky vůči nároku zaměstnance na výplatu mzdy bez souhlasu daného zaměstnance. Obecně se mělo za to, že takový postup možný není, a to z důvodu specifické povahy mzdy zaměstnance. V tomto ohledu nyní soud poskytl jasnější návod.

Nový občanský zákoník, který vstoupil v účinnost od 1. ledna 2014, s sebou přinesl i další změny v této oblasti. Podle nové právní úpravy je zaměstnavatel oprávněn započíst nárok vůči svému zaměstnanci pouze do výše jedné poloviny hrubé mzdy zaměstnance.

Výsledkem těchto změn by měla být jasnější pravidla ohledně započtení, která se tak budou i snadněji dodržovat.

Srpen 2013 – Volnější pravidla pro pracovní poměr na dobu určitou

Poslanecká sněmovna schválila novelu zákoníku práce, která dává zaměstnancům v pracovním poměru na dobu určitou více volnosti. V současné době český právní řád obsahuje omezení týkající se uzavírání smluv na dobu určitou. Novela však dá zaměstnavatelům možnost se od zákonných ustanovení odchýlit, pokud k tomu budou mít oprávněný důvod. Zaměstnavatel tak může například obnovit pracovní smlouvu zaměstnance více než dvakrát za sebou, pokud se jedná pouze o letní sezónní práci.

Pokud se zaměstnavatel rozhodne odchýlit od zákonných ustanovení, musejí být nová pravidla, která hodlá zaměstnavatel uplatňovat, obsažena v jeho vnitřních předpisech. Pokud jsou zaměstnanci zastoupeni odbory, musejí být tato pravidla součástí dohody s odborovou organizací.

Z větší volnosti, kterou nová právní úprava zavádí, budou nejvíce těžit zaměstnavatelé v zemědělství a ve stavebnictví, a to proto, že v těchto odvětvích je z povahy prací vysoká poptávka po sezónních pracovnících. Je však třeba dodat, nová pravidla mohou být aplikována v rámci všech průmyslových odvětví.

Září 2013 – Harmonizace občanského zákoníku

V září 2013 byl schválen návrh novely zákoníku práce, která tento předpis uvádí do souladu s novým občanským zákoníkem. Většina změn, kterou novela předpokládá, je pouze technického charakteru.

Jednou z novinek je možnost rodičů odstoupit od pracovní smlouvy, kterou uzavřel jejich mladistvý potomek, pokud k tomu mají oprávněný důvod a soud s tím vyslovil souhlas.

Novela dále navrhuje změnu pravidel ohledně neplatnosti právních jednání (např. pracovních smluv) v pracovním právu. Nový občanský zákoník prosazuje zásadu, že se právní jednání většinou považuje za neplatnou pouze tehdy, pokud její platnost zpochybní jedna ze stran. Na druhou stranu se však v pracovním právu bude vyskytovat velké množství případů, kdy budou právní listiny považovány za neplatné bez ohledu na to, zda je některá ze stran zpochybní či nikoli.

Říjen 2013 – „Kurzarbeit“

Ministerstvo práce a sociálních věcí oznámilo, že o projekt nazvaný „Vzděláním ke stabilitě“, který je částečně financován z veřejných prostředků, není příliš velký zájem. Tento projekt má podpořit zaměstnavatele, kteří dočasně nejsou schopni svým zaměstnancům přidělovat práci. V průběhu období, kdy zaměstnancům nebude práce přidělována, budou zaměstnavatelům z projektu poskytnuty prostředky na organizaci školení a jiných vzdělávacích akcí pro zaměstnance. Vzhledem k tomu, že se do projektu přihlásil malý počet zájemců, je vysoká pravděpodobnost, že společnosti, které se do projektu přihlásí, tuto dotaci také získají.

Leden 2014 – Pracovní poměr jednatelů?

V lednu 2014 vstoupil v účinnost nový občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích. Tyto zákony s sebou přináší mnoho změn v oblasti občanského a obchodního práva. Zajímavou otázkou, kterou legislativa nijak konkrétně neřeší, je to, jestli členové statutárního orgánu společnosti (např. jednatelé) budou moci vykonávat své funkce na základě pracovní smlouvy uzavřené se společností.

Tato praxe je v České republice naprosto běžná, nyní však vzniká riziko, že by tyto pracovní smlouvy mohly být prohlášeny za neplatné a/nebo neúčinné. Aby se tomuto problému vyhnuly, měly by společnosti zvážit, zda by neměly stávající pracovní smlouvy nahradit smlouvami o výkonu funkce, které se řídí zákonem o obchodních korporacích.

SEKTOR SPOTŘEBNÍHO ZBOŽÍ

Evropská komise harmonizuje regulaci v kosmetickém průmyslu

Frances Gerrard
Head of Consumer Products
T +420 2 96798 834
E frances.gerrard@cms-cmck.com

Radka Lörincová
Junior Associate,
Corporate
T +420 2 96798 893
E radka.lorincova@cms-cmck.com

Implementace kosmetického nařízení v České republice

Dne 11. července 2013 se nařízení (ES) č. 1223/2009 o kosmetických přípravcích (dále jen „**Nařízení**“) stalo přímo aplikovatelným ve všech zemích Evropské unie, včetně České republiky. Nařízení zavádí nový centralizovaný notifikační systém, koncept odpovědné osoby či symbol přesýpacích hodin k označení data minimální trvanlivosti přípravku.

Nařízení nahradilo směrnici č. 76/768/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kosmetických produktů (dále jen „**Směrnice**“). Oproti Směrnici nevyžaduje Nařízení transpozici do vnitrostátního práva. Nařízení však s sebou přineslo novelu zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (dále jen „**Novela**“), která nabyla účinnosti dne 1. srpna 2013. Novelou bylo zrušeno mnoho ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví, která se tak ve světle integrovaného a podrobného regulatorního rámce definovaného v Nařízení pro celou Evropskou unii stala nadbytečnými.

Portál notifikace kosmetických přípravků (CPNP)

Nařízení centralizovalo notifikační a informační systém v kosmetickém průmyslu. Před uvedením kosmetického přípravku na evropský trh je nyní nutné provést oznámení prostřednictvím centrálního evropského portálu CPNP. Tento centrální notifikační portál nahradil od 11. července 2013 český registr kosmetických prostředků (KOPR). Nový portál zjednodušuje registrační systém a nahrazuje tak předešlý proces registrace přípravků na jednotlivých trzích EU. Nová regulace

umožňuje notifikovat přípravek v centrálním systému CPNP pro celý trh EU a není tak nutná zvláštní registrace přípravku na jednotlivých trzích.

Odpovědná osoba

Nařízením se dále do tohoto sektoru zavádí nový právní institut, a sice institut „odpovědných osob“. Kosmetické přípravky tak nyní mohou být uvedeny na evropský trh pouze tehdy, pokud byla v souladu s Nařízením určena odpovědná osoba. Odpovědnou osobou je:

- výrobce - v případě kosmetických přípravků vyrobených v EU;
- dovozce - v případě dovážených přípravků; nebo
- distributor - v případě, že jsou přípravky uvedeny na trh pod vlastním názvem nebo ochrannou známkou distributora nebo pokud došlo k úpravám přípravků ze strany distributora, má-li tato skutečnost vliv na splnění požadavků dle Nařízení.

Pokud výrobce nebo dovozce není společností se sídlem v Evropské unii, je třeba odpovědnou osobou

určit jinou osobu se sídlem v EU (právníkou nebo fyzickou osobu). Tato osoba musí se svým jmenováním vyjádřit písemný souhlas.

Úkolem odpovědné osoby je zajistit, aby přípravky splňovaly příslušné požadavky stanovené v Nařízení. Mezi povinnosti odpovědné osoby patří:

- příprava zprávy o bezpečnosti přípravku a notifikace prostřednictvím portálu CPNP před uvedením přípravku na trh;
- uchování informací o přípravku pro příslušné úřady v elektronické nebo jinak snadno dostupné podobě;
- vedení záznamů o dodávkách přípravku distributorům s cílem zajistit jejich sledovatelnost;
- stažení přípravku z trhu v případě nesplnění zákonných požadavků; a
- bezodkladné informování příslušných vnitrostátních úřadů o jakýchkoli závažných nepříznivých účincích přípravku (v České republice jsou příslušnými úřady krajské hygienické stanice).

Požadavky na označování přípravků

Nařízení dále s účinností od 1. srpna 2013 zavedlo nové požadavky na označování přípravků. Označení kosmetických přípravků musí nově obsahovat jméno a adresu odpovědné osoby a v případě dovážených přípravků také označení země původu.

Další změnou je nový symbol v podobě přesýpacích hodin, který nyní může být používán k označení data minimální trvanlivosti přípravku namísto tradičního označení „minimální trvanlivost do“. Použití tohoto symbolu může usnadnit přeshraniční distribuci kosmetických přípravků, neboť výraz „minimální trvanlivost do“ vyžadoval překlad termínu do všech příslušných jazyků.

V České republice požadavky na označování kosmetických přípravků vycházejí pouze z Nařízení. Je však důležité mít na paměti i další požadavky stanovené zákonem o ochraně veřejného zdraví, mezi které patří:

- informace o nominálním obsahu, datu minimální trvanlivosti, možných bezpečnostních opatřeních, které je třeba v praxi dodržovat, a popis funkce kosmetického přípravku, které jsou uvedeny v označení kosmetického přípravku v souladu s Nařízením, musí být uváděny v českém jazyce; a
- u kosmetických přípravků, které (a) nejsou ve spotřebitelském balení, (b) jsou baleny v místě prodeje na žádost kupujícího, nebo (c) jsou baleny pro okamžitý prodej, musí prodávající na vnějším spotřebitelském obalu kosmetického přípravku nebo v přiloženém letáku uvádět povinné informace stanovené pro označení v souladu s Nařízením.

Čtyři roky regulace významné tržní síly – změnilo se něco?

Barbora Dubanská
Head of Competition
T +420 2 96798 811
E barbora.dubanska@cms-cmck.com

Úprava smluvních vztahů mezi dodavateli potravin a supermarketů se stala od přijetí zákona o významné tržní síle (dále jen „ZVTS“) v roce 2009 častým předmětem diskuzí. Nedávné rozhodnutí českého antimonopolního úřadu oživilo tuto bouřlivou debatu o tom, jak významná tržní síla ovlivňuje smluvní vztahy mezi obchodníky a distributory a zda by se zákon o významné tržní síle měl rozšířit na všechna průmyslová odvětví.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže udělil řetězci supermarketů pokutu ve výši 22 milionů Kč za zneužívání tržní síly. Pokutu se vztahovala k diktování platebních podmínek za dodávky potravinářských produktů přesahujících zákonem stanovenou lhůtu 30 dnů od data dodání a ke stanovení poplatku pro případ postoupení pohledávek dodavatelů vůči řetězci třetím osobám. Co znamená toto rozhodnutí pro budoucí praxi? Ovlivní rozhodnutí nějakým způsobem B2B v dodavatelských řetězcích?

V posledních letech jsme zaznamenali zvýšený počet nových maloobchodníků a distributorů v celé EU. Řada maloobchodníků navíc uvedla na trh své vlastní domácí značky. Větší počet významných hráčů a jejich silnější postavení na trhu zavedly do vztahů mezi dodavateli a obchodníky nové odvětvové praktiky. Někteří obchodníci získali lepší vyjednávací pozici, kterou v některých případech zneužili a dopustili se tak nekalých obchodních praktik (dále „NOP“). NOP byly tradičně patrné v B2B v dodavatelském řetězci v potravinářském průmyslu, nyní se ovšem stávají běžnou praxí i v dalších sektorech.

Vertikální obchodní vztahy a NOP byly v posledních letech předmětem diskuzí jak na evropské tak i národní úrovni. Právní předpisy jednotlivých států kladou důraz na zjišťování a vyšetřování NOP, ke kterým dochází. V květnu 2012 zveřejnila Evropská síť pro hospodářskou soutěž (ECN) zprávu o prosazování práva hospodářské soutěže a monitorování trhu evropskými orgány pro ochranu hospodářské soutěže v potravinářském odvětví. Analýza ECP potvrdila, že NOP se staly problémem ve většině zemí EU. Zpráva dále uvedla, že v letech 2004 až 2012 vyšetřily evropské orgány pro hospodářskou soutěž až 180 případů zneužití tržního postavení jen v samotném potravinářském odvětví.

V důsledku těchto zjištění začaly vznikat různé iniciativy s cílem zabránit zneužívání tržního postavení v potravinářském sektoru. Příkladem je, mimo jiné, tzv. „Supply Chain Initiative“ zpracována 7 profesními sdruženími na úrovni EU a iniciativa Evropské komise tzv. „Green Paper“, nejvýznamnější v této oblasti. Green Paper iniciativa se zaměřuje zejména na posouzení rozsahu, v jakém lze NOP řešit na úrovni jednotlivých států, ale i na úrovni EU. Posouzením různých NOP

dosud zjištěných v rámci EU a analýzou místních právních rámců ve všech členských státech EU slouží Green Paper jako výchozí bod pro diskuzi týkající se budoucí praxe v této oblasti.

Nekalé praktiky při distribuci, zejména v potravinářském sektoru, se stále častěji politizují a vedou proto k řadě nejrůznějších právních opatření proti NOP v členských státech EU.

V České republice byl v souvislosti s problematikou významné tržní síly zaveden samostatný právní rámec. České orgány se ztotožňují s některými hlavními body Green Paper, jako je upřednostnění regulace NOP samostatným zákonem pro všechna odvětví před zavedením částečných ustanovení, která budou relevantní pro jednotlivá průmyslová odvětví, ale nebudou přitom řešit problematiku NOP komplexně. Nicméně nelze očekávat, že by nová komplexní právní úprava vstoupila v platnost dříve, než budou zveřejněny konečné výsledky Green Paper a než Evropská komise zaujme v této věci jasné stanovisko.

Lze se domnívat, že tyto iniciativy významně ovlivní B2B v dodavatelských řetězcích a budou vést k přísnějším pravidlům pro maloobchody v EU.

ENERGETIKA

Změny v podpoře obnovitelných zdrojů energie

Radim Kotlaba

Senior Associate,
Energy & Utilities

T +420 2 96798 830

E radim.kotlaba@cms-cmck.com

Pavel Dřimal

Junior Associate,
Energy & Utilities

T +420 2 96798 854

E pavel.drimal@cms-cmck.com

Sektor energetiky v minulém roce zaznamenal několik zásadních změn, zejména v oblasti podpory obnovitelných zdrojů energie. Dne 2. října 2013 nabyla účinnosti novela zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie (dále jen „**Novela**“). Níže uvádíme hlavní změny, které Novela přináší:

Pokračování solárního odvodu v nižší výši

Novela počítá se zachováním solárního odvodu pro výroby elektřiny ze slunečního záření, které byly uvedeny do provozu v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010, i po roce 2013, přičemž od 1. ledna 2014 se jeho výše snižuje ze současných 26 % na 10 %, v případě podpory elektřiny formou výkupních cen, resp. ze současných 28 % na 11 %, v případě podpory formou zelených bonusů. Solární odvod se bude uplatňovat po celou dobu trvání práva na podporu elektřiny. Na výroby elektřiny uvedené do provozu v roce 2009, na které se doposud solární odvod vztahuje, se od roku 2014 solární odvod uplatňovat nebude.

Povinnost vydat akcie v zaknihované podobě

Podpora elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje, druhotného zdroje nebo z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla bude od 1. července 2014 náležet pouze výrobcí s právní formou akciové společnosti pouze v případě, že akcie budou vydány výlučně v zaknihované podobě. Znamená to, že všichni výrobci s akciemi v listinné podobě (ať už ve formě na majitele nebo na jméno) budou pro zachování nároku na podporu povinni změnit podobu svých akcií na zaknihovanou nebo změnit právní formu společnosti (např. na s.r.o.), a to nejpozději do 1. července 2014.

Pro účely vyplacení podpory Novela nicméně nevyžaduje informovat o konečných vlastnících (ultimate beneficiary owner) příjemce podpory. Z Novely dále nevyplývají žádná zvláštní omezení pro společnosti s ručením omezeným.

Nové obnovitelné zdroje nebudou podporovány

Nově vzniklé výroby elektřiny uvedené do provozu po 31. prosinci 2013 využívající obnovitelné zdroje (včetně malých střešních solárních výroben s výkonem do 30 kWp) již nebudou podporovány, s výjimkou malých vodních elektráren do 10 MW a vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla. Přípravované výroby elektřiny využívající energii větru, geotermální energii, energii vody (o kapacitě větší než 10 MW) nebo energii biomasy budou podporovány pouze v případě, že před 2. říjnem 2013 obdržely autorizaci na výstavbu výroby, resp. povolení stavby (u výroben s výkonem do 100 kW) a pokud zároveň bude výroba elektřiny uvedena do provozu do 31. prosince 2015.

Změny ve financování podpory

Novela dále zavádí maximální výši příspěvku na podporu obnovitelných zdrojů, jenž je vybírán od konečných zákazníků v regulované složce ceny, a to ve výši 495 Kč/MWh. Tato změna by měla vést k stabilitě pro podnikatelskou sféru i domácnosti ohledně jejich participace na podpoře obnovitelných zdrojů. Zbývající výše podpory bude hrazena přímo ze státního rozpočtu.

FINANČNÍ INSTITUCE

Nový právní rámec kolektivního investování v České republice

Lucie Hallóová
Associate,
Corporate/M&A
T +420 2 96798 809
E lucie.halloova@cms-cmck.com

Magda Němcová
Junior Associate,
Corporate/M&A
T +420 2 96798 837
E magda.nemcova@cms-cmck.com

V srpnu 2013 vstoupil v účinnost zákon o investičních společnostech a investičních fondech (ZISIF), který nahradil dosavadní zákon o kolektivním investování. ZISIF upravuje podmínky pro obhospodařování a administraci místních a zahraničních investičních fondů a nabízení investic do těchto fondů. Dále také usiluje o vytvoření moderního právního prostředí atraktivního pro rozvoj kolektivního investování v České republice.

ZISIF zahrnuje transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady o správcích alternativních investičních fondů (AIFMD) a připravuje půdu pro transpozici připravované směrnice, která bude měnit pravidla týkající se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (UCITS IV).

Nová klasifikace investičních fondů

Podle ZISIFu je investiční fond obecnou kategorií zahrnující všechny druhy fondů, a to bez ohledu na jejich právní formu. Ve srovnání s předchozí právní úpravou dopadá ZISIF na širší okruh případů; ZISIF se použije např. i v situaci, kdy dva a více investorů shromáždí svoje prostředky a návratnost investice závisí na hodnotě či výnosu majetku, do něhož byly prostředky investovány.

Investiční fondy se dělí z hlediska možnosti jejich veřejného nabízení na fondy kolektivního investování (mohou být veřejně nabízeny) a fondy kvalifikovaných investorů (nejsou určeny pro veřejnou nabídku).

Nové právní formy investičních fondů

ZISIF umožňuje existenci investičních fondů v nových právních formách, které byly inspirovány vyspělými kapitálovými trhy evropských zemí jako jsou Lucembursko a Německo.

Fondy **kolektivního investování** mohou existovat ve formě:

- podílového fondu, nebo
- akciové společnosti.

Fondy **kvalifikovaných investorů** pak ve formě:

- podílového fondu;
- svěřenského fondu (známého též jako tzv. trust);
- komanditní společnosti;
- společnosti s ručením omezeným;
- akciové společnosti;
- evropské společnosti; nebo
- družstva.

ZISIF ovšem nekončí u tradičních variant výše uvedených právních forem, ale rozšiřuje je o možnost zřídit akciovou společnost s proměnným základním kapitálem (tzv. SICAV) či komanditní společnost na investiční listy (tzv. SICAR).

Oddělení povinností obhospodařovatele a administrátora

Interní správa každého investičního fondu je rozdělena na činnost obhospodařování fondu a administrace fondu. Obhospodařovací činností se rozumí správa majetku fondu, včetně investování a řízení investičních rizik. Administrace fondu zahrnuje zejména vedení účetnictví fondu, zajišťování právních služeb a plnění daňových povinností fondu.

Obhospodařovatelem může být buď **externí subjekt** (tj. investiční společnost, která vytvořila fond nebo která uzavřela s investičním fondem s právní osobností obhospodařovatelskou smlouvu, popřípadě zahraniční správce) nebo jím bude **samosprávný investiční fond**, který obhospodařuje svůj majetek sám.

Funkce administrátora může být vykonávána prostřednictvím:

- právnické osoby, která získá povolení pouze k výkonu činnosti administrátora investičního fondu;
- investiční společnosti, která má povolení k obhospodařování i k administraci investičního fondu; nebo
- srovnatelné zahraniční osoby, která fond zároveň obhospodařuje.

Dohled České národní banky

Zaměření dohledu České národní banky se bude lišit podle toho, jaké jsou možnosti pro širokou veřejnost investovat do investičních fondů a jaké jsou zdroje systémového rizika pro řádné fungování finančního trhu v České republice.

Výsledkem takto odstupňované regulace je i novinka, že investiční fondy obhospodařující majetek do výše 100 milionů Eur nepodléhají doзору České národní banky. V případě těchto fondů se vyžaduje pouze registrační povinnost. Naopak Investiční fondy obhospodařující majetek nad 100 milionů Eur budou plně podléhat dohledu a licenci své činnosti u České národní banky (tj. pouhá registrace již nebude dostatečná).

Jen budoucnost ukáže, do jaké míry nová právní úprava přispěje k zatraktivnění českého prostředí pro oblast kolektivního investování. Úspěšná implementace ZISIFu v praxi bude do značné míry záviset na navazující úpravě zákona o dani z příjmu, ale i na tom, jak bude tento předpis přijat odbornou veřejností a interpretován soudní praxí.

Pojistné smlouvy dle nového občanského zákoníku

Patrik Przyhoda
Head of Corporate/M&A
T +420 2 96798 858
E patrik.przyhoda@cms-cmck.com

Radka Lörincová
Junior Associate,
Corporate/M&A
T +420 2 96798 893
E radka.lorincova@cms-cmck.com

Nový občanský zákoník („**NOZ**“) mění i stávající regulaci v oblasti pojistných smluv. Dochází k ukončení platnosti zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pojistné smlouvě**“), a k nové komplexní úpravě pojistné smlouvy v rámci NOZ. Ačkoliv změny nemají vyloženě revoluční charakter, přináší některé nové koncepty a postupy, které budou muset mít pojišťovny a pojišťovací zprostředkovatelé na paměti.

Pojistný zájem

Úprava institutu pojistného zájmu v NOZ, jako základní podmínky vzniku a trvání pojištění, je jednou z nejvýraznějších změn v úpravě pojistné smlouvy. Definice pojistného zájmu v NOZ, jako oprávněné potřeby ochrany před následky pojistné události, odpovídá předchozí úpravě v zákoně o pojistné smlouvě. NOZ nově stanoví právní důsledky neexistence pojistného zájmu při uzavření pojistné smlouvy a důsledky jeho zániku během trvání pojištění, zároveň však zavádí vyvratitelné právní domněnky pojistného zájmu.

Existence pojistného zájmu musí být dána objektivně. NOZ stanoví, že pojistník má pojistný zájem na vlastním životě a zdraví a na vlastním majetku. Pokud jde o jiné situace, NOZ je řeší vyvratitelnými právními domněnkami s tím, že souhlas pojištěného zakládá fikci důkazu, že pojistník pojistný zájem má.

Jakožto právní domněnku NOZ stanoví, že se má za to, že pojistník má pojistný zájem i na životě a zdraví jiné osoby, osvědčí-li zájem podmíněný vztahem k této osobě, ať již vyplývá z příbuzenství nebo je podmíněn prospěchem či výhodou z pokračování jejího života. Má se za to, že pojistník má pojistný zájem i na majetku jiné

osoby, pokud osvědčí, že by mu bez jeho existence a uchování hrozila přímá majetková ztráta.

Pro případ, že pojistný zájem chybí od počátku a pojistitel o tom při uzavření pojistné smlouvy věděl nebo musel vědět, NOZ stanoví, že pojistná smlouva je neplatná. Pokud při vzniku pojištění pojistník o neexistenci pojistného zájmu věděl, avšak pojistitel o tom nevěděl ani vědět nemohl, je dle NOZ pojistná smlouva taktéž neplatná, ale pojistiteli bude náležet odměna odpovídající pojistnému až do doby, kdy se o neplatnosti dozvěděl.

Při pojištění majetku může být pojištěn i budoucí pojistný zájem, pokud lze důvodně očekávat jeho pozdější vznik. V takovém případě pojistná smlouva není neplatná, ale pokud očekávaný pojistný zájem nevznikne, není pojistník povinen platit pojistné. Pojistiteli bude náležet právo na přiměřenou odměnu, ale pouze pokud tak bylo ujednáno.

V případě, že pojistný zájem zanikne po uzavření pojistné smlouvy, pojištění zanikne okamžikem zániku pojistného zájmu, ale pojistiteli bude pojistné náležet až do okamžiku, kdy se o zániku pojistného zájmu dozvěděl.

Pojištění cizího pojistného nebezpečí

Další významné změny se týkají úpravy podmínek pojištění cizího pojistného nebezpečí.

Shodně s předchozí úpravou může pojistník v tomto případě pojistné plnění nabýt, jen pokud prokáže, že pojištěného jako třetí osobu s obsahem smlouvy seznámil a že ta souhlasí s tím, že právo na pojistné plnění náleží pojistníkovi. Je-li pojištěným plně nesvéprávný potomek pojistníka, tento souhlas se nevyžaduje, je-li pojistník zákonným zástupcem. Souhlas pojištěného však bude vyžadován vždy v případě pojištění majetku.

NOZ dále nově výslovně stanoví, že pokud pojistník tento souhlas pojistiteli v ujednané době neprokáže, nejpozději však do 3 měsíců ode dne uzavření smlouvy, pojištění uplynutím této doby zaniká. Nastane-li v této době pojistná událost, aniž byl souhlas udělen, právo na pojistné plnění nabude pojištěný. NOZ dále nově stanoví, že souhlas pojištěného je i podmínkou pro postoupení pojistné smlouvy.

Změna pojistného rizika

Dle NOZ mohou být okolnostmi, které vedou ke zvýšení pojistného rizika, pouze ty, které byly uvedeny v pojistné smlouvě nebo na které se pojistitel písemně dotazoval při sjednání pojištění, a to za předpokladu, že se změnila tak podstatně, že tím dochází ke zvýšení pravděpodobnosti vzniku pojistné události.

NOZ dále zakotvuje povinnost pojistníka, jde-li o pojištění cizího pojistného rizika i pojištěného, neučinit nic, co by zvýšilo pojistné nebezpečí a ani to třetí osobě nedovolit, pokud s tím pojistitel nevyslovil souhlas.

Zjistí-li pojistník (či pojištěný) až dodatečně, že bez pojistitelova souhlasu dopustil, že se pojistné nebezpečí zvýšilo, je povinen to pojistiteli bez zbytečného odkladu oznámit. Dojde-li k tomu nezávisle na pojistníkovi vůli, vznikne mu tato povinnost bez zbytečného odkladu poté, co se o zvýšeném nebezpečí dozvěděl. Oproti stávající úpravě se pro porušení povinnosti oznámit zvýšení pojistného rizika ze strany pojistníka či pojištěného stanovuje možnost výpovědi pojištění ze strany pojistitele bez jakékoli výpovědní doby (tj. již s osmi denní výpovědní dobou).

Za zmínku stojí též doplnění stávající úpravy týkající se výjimek z pravidel o změnách pojistného rizika. Mezi nové výjimky se řadí případy zvýšení pojistného rizika při odvracení či snižování vyšších škod, případy zvýšení pojistného rizika vlivem pojistné události a též důsledky tzv. jednání z příkazu lidskosti, tj. typicky v rámci úsilí o záchranu lidského života apod.

Další změny v úpravě pojistné smlouvy

Pojistitel má nyní možnost, s výjimkou případů povinného pojištění, odečíst si od pojistného plnění splatné pohledávky pojistného nebo jiné pohledávky z pojištění. Nepůjde tedy jako doposud jen o započtení, ale i o případy, kdy vzniká z pojištění právo na pojistné plnění jiné osobě než dlužníkovi pojistného nebo jiných dluhů z pojištění.

Dále se také rozšiřuje okruh osob, které mohou pojistiteli oznámit vznik škody s tím, že v důsledku takového oznámení je pojistitel povinen zahájit šetření. Kromě pojistníka, příp. pojištěného nebo obmyšleného, bude moct škodní událost nahlásit každý, kdo má na pojistném plnění právní zájem (např. zástavní věřitel).

Nově již na pojistitele automaticky nepřechází vlastnické právo k nalezenému majetku, kterého se týkala pojistná událost. Pojistitel bude mít právo na vrácení pojistného plnění, oprávněná osoba si však bude moct odečíst náklady účelně vynaložené na odstranění závad vzniklých v době, kdy byla zbavena možnosti s majetkem nakládat.

Pojištění velkých pojistných rizik v neživotním pojištění

Dle NOZ se při uzavírání pojistných smluv na pojištění velkých pojistných rizik (dle § 131 zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů) bude možné odchýlit od jakéhokoli ustanovení té části NOZ, která upravuje relativní a majetková práva, a to ve prospěch kterékoli strany, vyžaduje-li to účel a povaha tohoto pojištění.

Důvodem pro výše uvedenou výjimku je skutečnost, že velká pojistná rizika, jakož i povaha a účel jejich pojištění vylučují, aby se tyto pojistné smlouvy podřizovaly omezením vyplývajících z kogentních ustanovení závazkového práva. Je nutné zdůraznit, že takové odchylky jsou podmíněny požadavkem na účelnost a povahu pojištění, mělo by tedy jít o odchylky zdůvodnitelné a přiměřené.

HOTELNICTVÍ A SLUŽBY

Loterijní zákon dohnal poker až k soudu

Lukáš Hejduk
Head of Hotels & Leisure
T +420 2 96798 892
E lukas.hejduk@cms-cmck.com

Michal Samek
Junior Associate, Real Estate &
Construction
T +420 2 96798 853
E michal.samek@cms-cmck.com

Poker se stává v posledních letech v České republice stále populárnějším. V této hře se „otáčí“ značné množství finančních prostředků, což nemohlo uniknout pozornosti českých finančních orgánů. Od roku 2012, kdy nabyla účinnosti novela loterijního zákona, vyvíjejí finanční orgány zvýšený tlak na provozovatele pokerových klubů a pokerové asociace ukládáním pokut za jeho nedodržování. To podnítilo diskuze o povinnostech těchto subjektů a o zvýšeném počtu pokut a soudních řízení, kterým nyní čelí.

Hazardní hra?

Je důležité zmínit, že uvedená novela přinesla nové zařazení pokeru. Ten je od roku 2012 považován za hazardní hru, což vedlo ke zpřísnění pravidel pro provozovatele pokerových klubů a pokerové asociace. Pokerové turnaje musí být pořádány v kasinech s příslušnými licencemi. Díky rozhodnutí postavit poker na stejnou úroveň s ostatními hazardními hrami podléhají příjmy z pokeru odvodu ve výši 20%. Podle Ministerstva financí České republiky bylo cílem regulace zabránit mladým lidem, aby se zapojovali do pochybných aktivit, a také zvýšit státní příjem plynoucí z podnikání v oblasti hazardních her.

Pořadatelé pokerových turnajů mají povinnost podnikat formou akciové společnosti. Ta musí mít základní kapitál minimálně ve výši 100,000,000 Kč a rezervní fond ve výši 20,000,000 Kč. Za nedodržení těchto podmínek mohou být uloženy vysoké pokuty až do výše 10,000,000 Kč a pořadatelé by mohli být trestně stíháni za trestný čin neoprávněného provozování loterie a podobné sázkové hry.

Protichůdné názory na poker

Asociace českého pokeru („AČP“), která je nevlivnějším sdružením českých pokerových klubů, s novým zařazením pokeru zásadně nesouhlasí. Krátce po nabytí účinnosti novely začala AČP diskutovat o přehodnocení nové kategorizace pokeru. Ten je podle AČP dovednostní hrou, ve které hraje štěstí svou roli, ale výsledek stále závisí především na schopnostech hráčů vypočítat pravděpodobnost a vyhodnotit rizika. Každoročně jsou organizovány velké pokerové turnaje a na předních místech těchto turnajů se zpravidla umísťuje stejná skupina hráčů. Podle AČP by nebylo něco takového možné, kdyby hra závisela pouze na štěstí hráčů, jako v případě klasických hazardních her.

V červnu 2012 uspořádala AČP mimo kasino pokerový turnaj se startovním ve výši pouhých 8,200 Kč (tzv. prize-pool). Vzhledem k tomu, že AČP tímto porušila zákon, uložil jí finanční úřad pokutu ve výši 20,000 Kč. AČP se proti této pokutě odvolala, avšak odvolání bylo zamítnuto a AČP se obrátila na soud. Přestože je předmětem případu nízká částka, jeho řešení bude důležité z hlediska budoucnosti pokeru.

V listopadu 2013 vydal krajský správní soud rozhodnutí, kterým žalobu AČP zamítl a potvrdil pokutu uloženou finančním úřadem. Nadále však zůstává nejasné, zda by měl být poker považován za dovednostní hru vzhledem ke skutečnosti, že soud své rozhodnutí založil pouze na formalistických důvodech. Podle mínění soudu nemůže hrát úroveň dovedností žádnou roli při posuzování povahy této hry.

AČP v boji pokračuje a plánuje se proti rozhodnutí krajského správního soudu bránit kasační stížností. V uvedeném sporu tak budou velmi pravděpodobně rozhodovat v příštích měsících Nejvyšší správní soud či případně Ústavní soud.

Více pokut za nedodržení zákona – úřady vyvíjí tlak

Finanční úřady zvyšují tlak ukládáním dalších pokut za nedodržování loterijního zákona. Nedávno byla AČP udělena pokuta již ve výši 400,000 Kč a AČP je stranou dalších soudních řízení vztahujících se k pokutě ve výši 40,000 Kč za organizování dalších dvou pokerových turnajů mimo kasina. AČP navíc čelí i třem trestním oznámením podaným ze strany provozovatelů kasin.

Problém jménem online poker

Loterijní zákon se také zabývá provozovateli a hráči online pokeru. Snaží se zabránit hráčům, aby hráli poker na webových stránkách provozovatelů registrovaných mimo Českou republiku bez příslušné licence k provozování online pokerových her. Pro české úřady je nicméně nemožné, aby zajistily dodržování zákona. Hráči se obvykle registrují na zahraničních portálech pod přezdívkami a zákon tak ignorují. Provozovatelé takových portálů navíc nemají žádnou motivaci k tomu, aby totožnost hráčů zveřejnili.

O osudu pokeru v České republice tak rozhodnou soudci. Dokud nebude vydáno konečné rozhodnutí, bude poker i nadále posuzován jako hazardní hra. AČP pokračuje ve svém zápasu, ale není vůbec jisté, zdali bude mít tento pokerový příběh šťastný konec.

FARMACEUTICKÝ PRŮMYSL

Zlepšení bezpečnosti práce u zaměstnanců ve zdravotnictví

Tomáš Matějovský

Head of Commercial, Regulatory & Disputes, Head of Lifesciences

T +420 2 96798 852

E tomas.matejovsky@cms-cmck.com

Směrnice 32/2010/EU (dále jen „Směrnice“) podpořila vznik několika nových právních předpisů na podporu bezpečnosti práce u zaměstnanců ve zdravotnictví prostřednictvím prevence poranění ostrými předměty používanými na pracovišti. Tato nová opatření zahrnují zákaz vracení krytů na použité jehly, posuzování rizik a jejich dopadů, zřízení registru injekčních jehel a opakovaná školení pro zdravotnický personál. Nicméně v porovnání s ostatními členskými státy byla implementace Směrnice do české legislativy poměrně nejasná a lze říci, že nesplnila všechna očekávání.

Členské státy EU byly povinny implementovat Směrnici a veškerou novou právní úpravu do 11. května 2013. Namísto přijetí nového samostatného zákona pro oblast zdravotnictví byla v České republice tato Směrnice implementována pouze formou novelizace stávajících právních předpisů.

Tato povinnost se nejvíce dotkla zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (dále jen „Zákon“) a v menší míře potom příslušných nařízení Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva zdravotnictví. Dále je zde několik dalších stávajících zákonů, které by mohly být pozměněny tak, aby umožnily úspěšnou implementaci Směrnice (včetně zákoníku práce a zákona o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci). Změn se však v návaznosti na implementaci Směrnice dočkal pouze výše zmíněný Zákon.

Směrnice tak byla do českého právního řádu implementována poněkud nejasně a nekonzistentně. Změny současně legislativy jsou relativně malé a není

zcela jasné, zda byla konkrétní pravidla zakotvená ve Směrnici řádně implementována.

Jiné členské státy Evropské unie Směrnici implementovaly s větší jasností a určitostí. V Maďarsku je například převážná většina opatření ukládaných Směrnici plně a účinně zakotvena v maďarské vyhlášce ministra pro oblast lidských zdrojů č. 51/2013 (dále jen „Vyhláška“). Vyhláška poskytovatelům zdravotnických služeb ukládá konkrétní povinnosti a výslovně upravuje ochranu zaměstnanců ve zdravotnictví. Také Slovensko a Polsko úspěšně začlenily mnohá z pravidel do svých právních řádů.

Česká republika by možná v tomto ohledu měla svou dosavadní implementaci Směrnice zrevidovat. Cílem Směrnice je větší důraz na práva zdravotnických pracovníků a jejich ochranu. Aby to však bylo možné, musí být Směrnice do českého právního řádu implementována důrazněji a přesněji.

NEMOVITOSTI A VÝSTAVBA

Úvod do práva stavby

Iveta Plachá
Head of Real Estate &
Construction
T +420 2 96798 878
E iveta.placha@cms-cmck.com

Lucie Kislerová
Associate,
Real Estate & Construction
T +420 2 96798 782
E lucie.kislerova@cms-cmck.com

Ačkoliv nový občanský zákoník se principiálně vyhýbá oddělenému vlastnictví pozemků a staveb, které se na nich nachází, v rámci potřeby zachovat možnost využití cizího pozemku pro stavební účely nová úprava současně zavádí (staro) nový institut práva stavby. Podstatou práva stavby je tak oprávnění investora realizovat stavbu na cizím pozemku (ať již na jeho povrchu nebo pod ním). Právo stavby vzbuzuje mnoho nejasností a pouze budoucnost ukáže, jak se k situaci budou stavět soudy a jak bude nová právní úprava fungovat v praxi.

Právo stavby

- Právo stavby je věcné právo k věci cizí, které zákon výslovně prohlašuje za nemovitost (nemovitou věcí však není samotná stavba, ale právo stavby). Samotná stavba, ke které se právo stavby váže, se po dobu trvání práva stavby nestane součástí pozemku, na němž se nachází, ale bude jako součást práva stavby ve vlastnictví stavebníka.
- Právo bude možné zřídit jak pro stavby již existující (například za účelem jejich rekonstrukce či modernizace), tak i pro stavby nové.
- Právo stavby bude možné převést, zatížit, vydržet a bude předmětem dědictví. Jedna z výhod oproti současné úpravě spočívá v tom, že právo stavby bude možné zatížit (např. zástavním právem) již v okamžiku, kdy bude zřízeno, a tedy i předtím než se samotná stavba vůbec začne stavět.
- Právo stavby je dočasné věcné právo, které je možné zřídit nejvýše na dobu 99 let. Trvání práva stavby bude možné prodloužit, a to i opakovaně, ne však na více než 99 let.
- Právo stavby lze nabýt smlouvou, vydržením nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci (to však pouze pokud tak stanoví zákon).
- Smlouva zřizující právo stavby musí mít písemnou formu. Právo stavby zřízené smlouvou vznikne až zápisem do katastru nemovitostí.
- Právo stavby bude možné zřídit za úplaty i bez úplaty. Pokud bude úplata sjednána v opakujících se dávkách, bude se nazývat „stavební plat“ a právo stavby bude zatěžovat jako tzv. reálné břemeno. Výše stavebního však nemůže být závislá na neisté budoucí události (např. na vývoji cen nemovitostí), ale je možné jeho výši vázat na míru inflace nebo deflace).
- Vlastník pozemku bude mít předkupní právo k právu stavby a investor má předkupní právo k pozemku (předkupní právo lze dohodou vyloučit nebo omezit).
- V momentě zániku práva stavby se stavba stane součástí pozemku a přejde tak do vlastnictví vlastníka pozemku. Stavebníkovi dle zákona náleží za stavbu náhrada ve výši poloviny hodnoty stavby v době zániku práva stavby (strany se však můžou dohodnout jinak).

Dosud nezodpovězené otázky

Celkově nový občanský zákoník klade velký důraz na autonomii vůle smluvních stran a možnosti dohodnout se jinak oproti zákonu. I bez ohledu na tuto volnost při sjednávání smluv o právu stavby, tento institut přináší do praxe i řadu zatím sporných otázek. Mezi tyto patří například:

- Jak bude řešena možnost stavby na více cizích pozemcích (nový občanský zákoník hovoří o právu stavby zatěžující 1 pozemek)?
- Bude možné smluvně dohodnout odstoupení od práva stavby? Uplatní se zákonné možnosti ukončení na právo stavby?
- Bude možné zřídit více práv stavby na 1 pozemku?
- Bude možné v rámci práva stavby zřídit bytový dům s jednotkami?

Odpovědi na tyto otázky nám však přinese až praxe a judikatura. Vzhledem k celkem úsporné úpravě práv a povinností stran v novém občanském zákoníku tak lze jen doporučit, aby ve smlouvách kromě vymezení projevu vůle stran zřídit právo stavby, vymezení zatíženého pozemku, doby trvání práva stavby a ujednání, zda se právo stavby zřizuje bezúplatně nebo za úplatu, byl vymezen i obsah práva stavby (zejména jaká stavba má být postavena, jakým způsobem modernizována atp.), práva a povinností investora a vlastníka pozemku po dobu trvání práva stavby, zajištění práva stavby a určení, co se bude dít se stavbou po skončení práva stavby.

Kdy lze využít právo stavby?

Pokud má být ke stavebnímu záměru využít cizí pozemek.

V případě potřeby rekonstrukce stávající budovy, k lepšímu využití budovy, případně z důvodu, že vlastník se o budovu již nechce starat.

Primárně pro stavby k dočasnému využití (skladiště, menší obchodní centra) nebo pro stavby jejichž životnost je omezena (například z důvodu použité technologie).

V případě potřeby získání financování stavby (rekonstrukce), neboť právo stavby bude možné zatížit již v okamžiku, kdy bude zřízeno, tj. i předtím než se samotná stavba vůbec začne stavět.

Dopad spotřebitelské směrnice na provozovatele e-shopů

Ivana Fára

Head of TMT

T +420 2 96798 841

E ivana.fara@cms-cmck.com

Nakupování přes internet i nadále získává v České republice na své popularitě. Zájem o tuto formu nakupování se projevuje i v tržbách internetových obchodů, které společně generují roční obrat v řádech desítek bilionů korun. Evropská unie se v rámci této problematiky snaží zvyšovat ochranu spotřebitelů zejména v oblasti tzv. distančních smluv. Tuto snahu reflektuje i Směrnice o právech spotřebitelů v EU („Směrnice“).

Členské státy Evropské unie, včetně České republiky, byly nejpozději do 13. prosince 2013 povinny implementovat Směrnici do národních úprav. Směrnice byla v České republice zčásti transponována do nového občanského zákoníku, který vstoupil v účinnost od 1. ledna 2014. Hlavním cílem Směrnice je důsledně upravit podmínky uzavírání smluv distančně (typicky prostřednictvím internetu) či mimo obchodní prostory. Bylo proto důležité, aby zejména e-shopy přizpůsobily své obchodní podmínky, webové stránky či smluvní dokumentaci novým ustanovením, která mají dopad na smluvní vztahy se zákazníky.

Nezapomeňte informovat zákazníka o dalších poplatcích či nákladech

Obchodníci jsou nově povinni před uzavřením smlouvy informovat zákazníka o celkové ceně produktu či služby, včetně daní, dalších poplatků za dopravu, dodání nebo poštovního.

Spotřebitel musí být obchodníkem předem informován o tom, že v případě odstoupení od smlouvy nese náklady spojené s navrácením zboží pouze a jen spotřebitel. Pokud obchodník tyto informace spotřebiteli řádně neposkytne, kupujícímu nevznikne povinnost tyto dodatečné náklady a poplatky platit a veškeré náklady půjdou k tíži obchodníka.

Některé informace o odstoupení od smlouvy může obchodník spotřebiteli poskytnout i prostřednictvím vzorového poučení, jehož náležitosti stanoví prováděcí předpis.

Odstraňte předem „zaškrtnutá“ políčka v rámci online objednávek

Obchodníci mají nově zakázáno používat předem zaškrtnutá políčka, která při opomenutí jejich odškrtnutí vedou k automatické objednávce dalšího příslušenství či služeb. Ke všem platbám musí dát spotřebitel výslovný souhlas. Při porušení tohoto pravidla Vám může hrozit peněžitá pokuta od České obchodní inspekce.

Pozor na lhůtu pro odstoupení od smlouvy

Nový občanský zákoník po vzoru Směrnice zavádí 14-denní lhůtu pro odstoupení od smlouvy bez udání důvodu. V tomto smyslu se pro českého obchodníka nic nemění, neboť taková lhůta u nás již delší dobu funguje. Obchodník je povinen spotřebitele informovat o tom, že má spotřebitel možnost v uvedené lhůtě od smlouvy odstoupit.

Sankcí za nedodržení informační povinnosti obchodníka o možnosti odstoupit od smlouvy a lhůtě pro odstoupení je prodloužení lhůty pro odstoupení od smlouvy bez udání důvodu na dvanáct měsíců a čtrnáct dnů ode dne počátku běhu lhůty pro odstoupení.

Univerzální forma odstoupení od smlouvy

Směrnice též zavádí vzorový formulář k uplatnění práva odstoupit od smlouvy, který je obchodník povinen dát zákazníkovi k dispozici. Zákazník bude moci tento formulář využít, ale zároveň bude zachována možnost učinit jakékoliv jiné jednoznačné prohlášení o svém odstoupení od smlouvy. V rámci implementace Směrnice nebyl tento vzorový formulář vtělen přímo do nového občanského zákoníku, ale najdeme ho v prováděcím předpise.

Stanovení termínu dodání zboží

Nový občanský zákoník dále posiluje pozici zákazníka i v souvislosti s problematikou stanovení termínu pro dodání zboží. Za předpokladu, že zákazník obchodníka informoval předem o nutnosti mít zboží k dispozici ve sjednaném termínu, resp. že zákazník s obchodníkem dohodli přesnou dobu plnění, závazek automaticky zaniká počátkem prodlení obchodníka.

Zákazník nemusí o svém nezájmu přijmout zboží po dodací lhůtě obchodníka informovat či od smlouvy odstoupovat. Účinky odstoupení nastávají automaticky, jakmile se obchodník dostane do prodlení. Pokud by zákazník trval na dodání zboží i po sjednané lhůtě, musí to naopak obchodníkovi oznámit.

Law-Now™

CMS Cameron McKenna's free online information service

Receive expert commentary and analysis on key legal issues affecting your business. Register for free email alerts and access the full Law-Now archive at www.law-now.com

CMS Cameron McKenna LLP
Mitre House
160 Aldersgate Street
London EC1A 4DD

T +44 (0)20 7367 3000
F +44 (0)20 7367 2000

The information held in this publication is for general purposes and guidance only and does not purport to constitute legal or professional advice.

CMS Cameron McKenna LLP is a limited liability partnership registered in England and Wales with registration number OC310335. It is a body corporate which uses the word "partner" to refer to a member, or an employee or consultant with equivalent standing and qualifications. It is authorised and regulated by the Solicitors Regulation Authority of England and Wales with SRA number 423370. It is able to provide international legal services to clients utilising, where appropriate, the services of its associated international offices. The associated international offices of CMS Cameron McKenna LLP are separate and distinct from it. A list of members and their professional qualifications is open to inspection at the registered office, Mitre House, 160 Aldersgate Street, London EC1A 4DD. Members are either solicitors or registered foreign lawyers. VAT registration number: 974 899 925. Further information about the firm can be found at www.cms-cmck.com

© CMS Cameron McKenna LLP

CMS Cameron McKenna LLP is a member of CMS Legal Services EEIG (CMS EEIG), a European Economic Interest Grouping that coordinates an organisation of independent law firms. CMS EEIG provides no client services. Such services are solely provided by CMS EEIG's member firms in their respective jurisdictions. CMS EEIG and each of its member firms are separate and legally distinct entities, and no such entity has any authority to bind any other. CMS EEIG and each member firm are liable only for their own acts or omissions and not those of each other. The brand name "CMS" and the term "firm" are used to refer to some or all of the member firms or their offices. Further information can be found at www.cmslegal.com